

ΕΙΣ ΤΟ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ ΤΟΥ ΛΑΤΕΡΑΝΟΥ

ΚΡΙΣΠΟΣ
ΚΑΙ ΦΑΥΣΤΑ

ΤΟΥ Κ. ΚΡΗΣΤΟΥ Γ. ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

81ον

Όταν και η πύλη χυδαία άκομα μορφή του έρωτα μάζεψαν τα μάτια, την εξίστασε και με πείσμα παρρησιαστικό κάλεσε νόμο που τον άπαγορεύει, γιατί πιστεύουμε πως τα ίδια καλά δεν έφταναν μέτρα. Μάλλον δεν έφταναν μέτρα στην απαγορεύση, μόνο εξιδανικεύουμε τα πράγματα επειδή είναι άπαγορευμένα... Είπα πάλι, με την υπαγόρευση της ίδιης πύλης, πως οι αμύχινες καταλαβαίνουν το εγκλημα τους, το συλλαβισμένο με τη ματωμένη έκφραση, με τα δάκρυα του «πυθάρου», με δεν λυγρώνονται γιατί γρήγορα ξαναγεμίζει — κ' είχα απόλυτα δίκιο. Και κείνη τη νύχτα δεν κοιμήθηκε. Ένοιασα σ' όλο της το βάθος τη φρικαλεότητα που γάνει. Τούτες οι έμμελες σκέψεις άρχισαν να με βασανίζουν. Που θά κατέληγε τούτο το άνοστούργημα; Ό κόρος άρχωντων γρήγορα — πως θ' άντικρουζόμαστε τότε; πως θ' άντικρουζόμαστε τα πρόσωπα των γονιών μας; Πως θά μπορούσαμε να ζούμε δίκοι κάτω απ' την ίδια στέγη, βυτερα απ' τη φρενή μεσολάβηση, έστω κι αν έμμε μυστική; Κι αν κάποτε, πριν απ' τον κόρο, οι γονείς μας θά μάθαιναν όλα; Κι αν... Με χίλια έρωτήματα και χίλιες υπεθέσεις πέρασα κείνη την έπαιστική νύχτα ως την άλλη μέρα που το «πυθαρί» ξαναεξέλεισε σά βρόχινα κοντά της. Και τούτο το τραγικό παιχνίδι κράτησε μέχρι που κείνη μου άποκάλυψε πως αίσθαναν μέσα την «ανάτη» που όλο και τη έβρανε. Ήταν μια απ' τις έγκλειστες του έρωτα μας: η φυσική. Κάθε λίγο έβγαζε τα χέλια και μ' έβριζε, με βλαστημίες, χύμαγε πάνω μου για να με ξεσχή. Μια άμοιρα απέχνη έλεγε διαδεχόμενη τον έρωτα. Τι θά κάνουμε τώρα; Ρήγορα οι γονείς μας θά τα μάθαιναν όλα. Είχαν, μέλιστα, παρατήρηση το φούσκωμα της κοιλιάς της άερρης μου, με σκεπτήκανε πως πάχυνε. Ρήγορα, όμως, θά φούσκωνε σ' τέτοιο σημείο που κι ένα παιδάκι θά μπορούσε να κατα-

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΖΗΜΙΑΝ ΑΦΗΣΑΝ ΕΙΣ ΤΟΝ Ν. Ο. Π.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΜΕΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΑΥΣΤΡΙΑΣ

Ο Κ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΕΙΣ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ

Έγινωσε ότι κατά το διήμερο των κολλητικών άγώνων μεταξύ ΝΟΠ και Έθνικής Αύστριας, ο Ναυτικός Όμιλος Πατρών είχε ζημιαν 6.000 δραχμ. περίπου. Τούτο όφειλεται εις το γεγονός ότι οι Πατρινοί φιλάθλοι δεν έμνησαν ως έπρεπε την οσάδραν προεπάσαν του ΝΟΠ να μετακαλέσει εις Πάτρας την έθνικη ομάδα μιας ξένης χώρας και μικρός σχετικός αριθμός φιλάθλων παρακολούθησε τους άγώνες του Σαββατοκύ-

ριακού. Φαίνεται ότι οι φιλάθλοι των Πατρών δεν άντελέφθησαν ακριβώς την δέαν των Αυστριακών κολλητικών, οι οποίοι με μίαν εκπληκτική άνεση έκέρδισαν εις όλα τα άγώνισματά και εις πολλά περιπτώσεις, τόνον εις Άθήνας, όσον και εις Πάτρας, έφερον Ευρωπαϊκά σκεδόν ρεκόρ.

Πάντως οι φιλάθλοι θά πρέπει να γυριστούν ότι όφειλουν να έμνησαν δια της παρουσίας των των μεγάλων προπαίοντων των Πατρώνών συλλόγων δια την μετακλήσιν ισχυρών συγκροτημάτων, καθ' όσον αλ μετακλήσιν σάβτα προποθέτων μεγάλα έξοδα και άποτέλου καταστροφή εις περιπτώσιν οικονομικής άποτυχίας.

— Η διαδρομή της Όλυμπιακής ελέγξ.

— Η ανακοίνωση χέος ότι οι άθληται που θά μεταφέρουν την Όλυμπιακή φλόγα θα άναχωρήσουν εις Άργαία Όλυμπιας την 9.30 π.μ. της 12ης Αυγούστου και θα άφικθούν εις Πάτρας την 8.35 το απόγευμα της ίδιας ημέρας. Εις την πόλιν μας θα τελεσθή έορτή διαρκείας ήμιοιας ώρας και οι άθληται θ' άναχωρήσουν κατευθυνόμενοι εις Αίγιον.

— Ο Κώστας Παπαδόπουλος εις την Γερμανία.

Πληροφορούμεθα ότι ο έξάμετρος γάτος του Ολυμπιακού και της Μικτής Πατρών Κώστας Παπαδόπουλος προκείται έντός των προσεγών ημερών ν' άναχωρήσει εις Δυτ. Γερμανία, όπου έξερπάζοι έργασιαν και θα έγκαταστήθι μονίμως.

— Συνεληφθήσαν διέτι... «έκλεισαν» την Α.Ε.Κ.

Συνεληφθήσαν εις Άθήνας και θά δικασθούν εις την μέλεις Πλημμελειώδικειον δύο νεόροι, οι οποίοι περιέφερον άνα τους όδους των Άθων έφείρον με έπιγραφή της ΑΕΚ και Λιβαυτήρι από σκρόδα, θέλοντας να έρριωνούσιν την Άθηνικήν ομάδα δια την άπόλειαν του πρωταθλήματος. Ή προβλεπομένη δια παρόμοια άδικήματα ποινή είναι φυλάκις μέχρι δύο έτών.

— Η έθνικη μπάσκετ των Φιλίππιν εις Άθήνας.

Την προσήλθι Δεύτεραν και Τρίτην η Έθνική μπάσκετ θ' άντικαταστήσει Άθήνας την Έθνικη ομάδα των Φιλίππιν, η οποία συγκαταλέγεται μεταξύ των καλύτερων ομάδων του Κόσμου.

ΑΓΓ. ΒΛΑΧΑΚΗΣ

ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΤΗΡΕΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ και ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ

ΕΤΟΙΜΟ ΠΑΡ ΔΑΔΟΤΙ ΜΟΝΟΦΑΣΙΚΟΙ—

ΤΡΙΦΑΣΙΚΟΙ

ΙΠΠΟΙ 1)4—133

ΤΙΜΑΙ ΧΑΜΗΛΑΙ

ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ΑΝΑΡ. ΕΥΘ. ΚΟΥΚΟΣ

ΑΡΑΤΟΥ 5

Τηλ. 23—36

ΑΝΤΙΠΡΕΣΒΕΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΝ

ΔΕΚΟΣ ΧΑΡΑΜΙΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΡΗΓΑ ΦΕΡΑΙΟΥ 35 Α.

ΤΟ ΙΑΤΡΕΙΟΝ

ΤΟΥ Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΥ

ΕΙΔΙΚΟΥ ΠΑΘΟΛΟΓΟΥ

Έπιμελητού—Ιατρού της Παθολογικής Κλινικής του Γενικού Νοσοκομείου Πατρών.

Άριστοδύο Ιατρική Πανεπιστημίου Άθων, έκπαίδευστος εις την Β. Παθολογικήν Κλινικήν του Πανεπιστημίου Μονάχου εις Γερμανία δι' ύποτροφίας

μετεφέρθη Άγιου Νικολάου άριθ. 80

(έναντι Ιερού ναού Άγιου Νικολάου)

Τηλέφωνον 21—81

Πατρινά ήμερονύκτια

ΣΤΑ ΠΕΤΑΧΤΑ

—Ο καιρός, παρ' όλον ότι διανύουμε περίοδον «ήμερονύκτι», παρουσιάζει σταθερότητα. —Και είναι ευχάριστος, φυσικά έντός των «παισιών» των αουγουστιανών θεατών. —Περίοδος της πλατείας Μαρκάτο μάς παρεπονθήσαν ότι συγκεντρώνεται εκεί, τις μεσημερινές ώρες, πολλά παιδιά, που παίζουν και χαλούν τον κόμον με τις φωνές. —Έπίσης πολλά παιδιά και σε άκαταλλήλους ώρας, παίζουν πρό του ναού του Άγιου Νικολάου.

—Η Άστυνομία, άς δώση έντονη εις τα άρμάδια όργανα της να άπομακρύνουν τους μακρούς γαβριάδες, που δεν άφύνουν νά ήσυχασθι ο κόμος.

—Από 1ης Αυγούστου ήρξεν η έκδοσις αδειών ήθρας. Το κυνήγιον θά έπιτραπή από της 25ης τρέχοντος.

—Το Σαββατόν, έορτή της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, κατ' έθιμον οι νοικοκυρές θά παρασκευάσουν την πατροπαράδοτη σκροδάλη.

—Έχουν ληφθή μέτρα δια την έπαρκεσιν ψαριών.

—Άλλα και η κατανάλωσις βακαλάου, θά είναι εξ ίσου μεγάλη.

—Ίσως δέ μεγαλύτερα τόν ψαριών, που πωλούνται 40—60 δραχμές το κιλό!!..

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

Διανυκτερεύοντα

Ζαφειρόπουλος Χαράλ. Πλατεία Όλγας, Μανδρανού Χρηστίνης Α.Λ. Ύψηλάντου 156.

Συνταγματ. ΙΚΑ

Θεοδωρόπουλος Άχ. Άγ. Νικολάου 37, Κοντογιάννη Ιωάν. Γούναρη 19, Κανελλοπούλου Κωνστ. Γούναρη 55, Παυλίδας Παν. Άγ. Ανδρέου 95, Τζουρνα Εσθ. Γεροκασιόπουλου 26, Οικονόμου Άγγ. Κορινθίου 95, Τριανταφυλλοπούλου Σπ. Γερμανού 146, Γεωργαντοπούλου Κλ. Ύψηλάντου 143.

ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑ πωλούνται: 1) Έπιβατικών «Όπελ—ρέκοντ» με άριθμόν κυκλοφορίας Ι.Χ. μετά ραδιοφώνου εις άρίστην κατάσταση. 2) Φορτηγόν έλαφρόν 314 κλειστό άμαξώματος μάρκας VOLKS—WAGEN κατάλληλον δι' έπιχειρήσιν, εις άρίστην κατάσταση δόδς Δημ. Γούναρη 95.

ΔΩΜΑΤΙΟΝ παρά την στάσιν δοτικών αυτοκινήτων Κολοκοτρώνη—Κανακάρη 87, ένταξεται μετά η άνευ έπιπλων, τηλ. 31—55.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ οίκια άνώγειος εκ 4 δωμάτων, μετ' κουζίνας, ντους, βεράντας κλπ. χρεωδόν επί της όδοσ Δασιδίου 36 (δίπορον Ναού Άγίας Παρασκευής). Πληροφορία εκεί.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο δωμάτια με δατα χρεωδόν δι' έργων, όδός Καρατζά 77. Πληροφορία περίπτερον Τσαλικά.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ήμιανώγειος οίκια καινούργια, εκ 5 κυρίων δωμάτων, με δατα χρεωδόν, Ο—3 κ.λ.π. επί της όδοσ Σολωμού 113. Πληροφορία Γεροκασιόπουλου 4, κ. Σωτ. Μπροντοπούλου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ άνώγειος διαμέρισμα εκ 2 δωμάτων, χολ κλπ. χρεωδόν, επί της όδοσ Παναγιώτου 36. Πληροφορία παρακαλώσιν, κατάστηθιν στρατιωτικών ειδών Ιω. Λεοντάδου.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δωμάτια δια γραφεία Κανακάρη 120 και Έρμου. Πληροφορία πολιτικών γραφείων Π. Κανελλοπούλου και καφερείων Άρραβαντινού, Κανακάρη 122.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ άποθήκη μεγάλη διατάσσων 13Χ21 μέτρων κατάλληλος δια βιομηχανιών, γκαράζ κ.λ.π., μετά παρκαγής ηλεκτρικού ρεύματος και ύδατος. Πληροφορία Ρ. Φεραίου 98 Γ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ οίκια εκ 4 δωμάτων και λοιπών χρεωδόν παρά την πλατεία Ύψηλάν Άλ. Λωλίου, Χαλαμάκη 43. Πληροφορία Γεροκασιόπουλου 24, τηλ. 25—14.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ άνώγειος οίκια εκ 4 κυρίων δωμάτων και όλων των βοηθητικών χώρων, επί της όδοσ Νοσοκομείου άριθ. 13. Πληροφορία Νοσοκομείου άριθ. 15.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ Ισόγειος άνεξάρτητος κατοικία εκ 4 δωμάτων, κουζίνας, ρεύματος Ο3 κλπ. χρεωδόν, πολύ πλησίον των Ύψηλάν Άλ. Λωλίου. Πληροφορία Θεοδ. Λούκου, Βασιλειάδου 7.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ οίκια άνώγειος εκ 4 δωμάτων και δωμάτων ύποφρασις, λουτρού κ.λ.π. βοηθητικών χώρων, Ο3 και τηλέφωνον, κειμήλιον επί της όδοσ Ζαΐμη 69α. Πληροφορία Κανακάρη 85, τηλ. 31—45.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ οίκια νεώδητος εις άρίστην θέσιν, άπορριζόμενη εκ 4 δωμάτων μετ' κουζίνας, ντους, φασισμο Ο—3, σκάς, βεράντας, αλλής κ.λ.π. Πληροφορία Στρατοκλέους 3, άνωθεν οίκιας.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ οίκια εκ 4 δωμάτων κλπ. βοηθητικών χώρων, με Ο3, έγκαταστάσιν ντους, πλησίον και ταράσας, επί της όδοσ Βιλελμίν 4. Πληροφορία έντός της οίκιας κατ' Έρμου 54α, τηλ. 46—02.

ΕΙΝΑΙ εύλογον το έρώτημα. Γιατί πολλοί και ίδιως χωρικοί σάν έλθον δια της φωτιάς, φοβήθηκαν παραγάγια και ήσαν έτοιμοι ν' άπαύσουν τα ξινάρια και ν' άνέβουν τον άνήφορον.

Απ' ότι διαβάζω... πρσκειται για άναβίωση των παλαιών φρυκταριών.

Στα παλιά χρόνια που δεν υπήρχαν οι άσφαρμοι και τα ήλκωσαν... με τις φωτιές μεταδίδονταν τα νέα, συνήθως κά πολεμικά. Ή έλέγξιν είναι συνήθεια από το φρυκτός που σημαίνει πυρός και από το όρο, που σημαίνει βλέπω. Βλέπω με τους πυρσούς δηλαδή. Ο Αλκυόλος στην τραγωδία του «Άγαμέμνων» θά έμειλει για τον φύλακα που περιέμενε με μεγάλη άγωνία το σήμα της άλώσεως του Ίλιου (έπειρ Ίλιου

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΑ

ΕΔΩ ΚΙ' ΕΚΕΙ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ μου με έπιστολή που μου έστειλε, γράφει μεταξύ άλλων:

«Είδα κι' εγώ προχθές τις φωτιές που άνάφθηκαν στο Βωδία κι' άκούσα πως και σ' άλλα βουνά το ίδιο έγινε. Μά δεν νοιώθω γιατί όλα αυτά. Τι σκοπό έξυπηρετούν και τι είδωλα ληστρισμοί είναι αυτοί; Πολύ θά ήθελα να διαβάσω τη γνώμη σου, φυσικά άν έξερης και συ γι' αυτά όλα τα... πύρινα καυώματα».

Είναι εύλογον το έρώτημα. Γιατί πολλοί και ίδιως χωρικοί σάν έλθον δια της φωτιάς, φοβήθηκαν παραγάγια και ήσαν έτοιμοι ν' άπαύσουν τα ξινάρια και ν' άνέβουν τον άνήφορον.

Απ' ότι διαβάζω... πρσκειται για άναβίωση των παλαιών φρυκταριών.

Στα παλιά χρόνια που δεν υπήρχαν οι άσφαρμοι και τα ήλκωσαν... με τις φωτιές μεταδίδονταν τα νέα, συνήθως κά πολεμικά. Ή έλέγξιν είναι συνήθεια από το φρυκτός που σημαίνει πυρός και από το όρο, που σημαίνει βλέπω. Βλέπω με τους πυρσούς δηλαδή. Ο Αλκυόλος στην τραγωδία του «Άγαμέμνων» θά έμειλει για τον φύλακα που περιέμενε με μεγάλη άγωνία το σήμα της άλώσεως του Ίλιου (έπειρ Ίλιου

πολύς άλκωκε ως φρυκτός άγγέλων πρέπει) και με την άληγμένησταν που πληροφορήθηκε την νίκη των Έλλήνων με διαδοχικές φρυκταριές μέχρι τις Μικήνες.

Αυτό το σύστημα έξακολούθησε σ' όλα τα κατοπινά χρόνια και έξερουμε από την ιστορία ότι το χρησιμοποίησαν οι άρχαιοι πρόγονοι, ο Φίλιππος, οι Βυζαντινοί και στο 21 ο άγωνιστές η φωτιά στις βουνόκορφές της Λακωνίας, της Αρκαδίας, της Αργολιδοκορύνης μέχρι την Άτίκη μεταδόθηκε και το μαντάτο για την ήλξη του Όθωνος στις άκτες της Λακωνίας με τη «Μαδάρα» σκάρη τον Γενάρη του 1833.

Αυτή την παράδοση, με παραλλαγή και συμβολισμό, πήρε η Όμοσπονδία Έθνομικτών Σωματείων και την καθέστωσε κάθε τετράετη.

Βέβαια, ουσιαστικά δέ λέει τίποτε εξ ήθιμο. Για έναν άμωσ που έξερει το πρίγμα, του φέρνει στη σκέψη το παρελθόν, την ιστορία και τη σημερινή μεγάλη ανάπτυξη του τεχνικού πολιτισμού, άσχετα άν ο άνθρώπος είναι ο ίδιος, άν όχι ριζότερος από την παλιά έκείνη εποχή που άναψε φωτιές για να συννενοηται με τους συνανθρώπους του, έχθρους και φίλους.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΕΙΝΑΙ εύλογον το έρώτημα. Γιατί πολλοί και ίδιως χωρικοί σάν έλθον δια της φωτιάς, φοβήθηκαν παραγάγια και ήσαν έτοιμοι ν' άπαύσουν τα ξινάρια και ν' άνέβουν τον άνήφορον.

Απ' ότι διαβάζω... πρσκειται για άναβίωση των παλαιών φρυκταριών.

Στα παλιά χρόνια που δεν υπήρχαν οι άσφαρμοι και τα ήλκωσαν... με τις φωτιές μεταδίδονταν τα νέα, συνήθως κά πολεμικά. Ή έλέγξιν είναι συνήθεια από το φρυκτός που σημαίνει πυρός και από το όρο, που σημαίνει βλέπω. Βλέπω με τους πυρσούς δηλαδή. Ο Αλκυόλος στην τραγωδία του «Άγαμέμνων» θά έμειλει για τον φύλακα που περιέμενε με μεγάλη άγωνία το σήμα της άλώσεως του Ίλιου (έπειρ Ίλιου

πολύς άλκωκε ως φρυκτός άγγέλων πρέπει) και με την άληγμένησταν που πληροφορήθηκε την νίκη των Έλλήνων με διαδοχικές φρυκταριές μέχρι τις Μικήνες.

Αυτό το σύστημα έξακολούθησε σ' όλα τα κατοπινά χρόνια και έξερουμε από την ιστορία ότι το χρησιμοποίησαν οι άρχαιοι πρόγονοι, ο Φίλιππος, οι Βυζαντινοί και στο 21 ο άγωνιστές η φωτιά στις βουνόκορφές της Λακωνίας, της Αρκαδίας, της Αργολιδοκορύνης μέχρι την Άτίκη μεταδόθηκε και το μαντάτο για την ήλξη του Όθωνος στις άκτες της Λακωνίας με τη «Μαδάρα» σκάρη τον Γενάρη του 1833.

Αυτή την παράδοση, με παραλλαγή και συμβολισμό, πήρε η Όμοσπονδία Έθνομικτών Σωματείων και την καθέστωσε κάθε τετράετη.

Βέβαια, ουσιαστικά δέ λέει τίποτε εξ ήθιμο. Για έναν άμωσ που έξερει το πρίγμα, του φέρνει στη σκέψη το παρελθόν, την ιστορία και τη σημερινή μεγάλη ανάπτυξη του τεχνικού πολιτισμού, άσχετα άν ο άνθρώπος είναι ο ίδιος, άν όχι ριζότερος από την παλιά έκείνη εποχή που άναψε φωτιές για να συννενοηται με τους συνανθρώπους του, έχθρους και φίλους.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΕΙΝΑΙ εύλογον το έρώτημα. Γιατί πολλοί και ίδιως χωρικοί σάν έλθον δια της φωτιάς, φοβήθηκαν παραγάγια και ήσαν έτοιμοι ν' άπαύσουν τα ξινάρια και ν' άνέβουν τον άνήφορον.

Απ' ότι διαβάζω... πρσκειται για άναβίωση των παλαιών φρυκταριών.

Στα παλιά χρόνια που δεν υπήρχαν οι άσφαρμοι και τα ήλκωσαν... με τις φωτιές μεταδίδονταν τα νέα, συνήθως κά πολεμικά. Ή έλέγξιν είναι συνήθεια από το φρυκτός που σημαίνει πυρός και από το όρο, που σημαίνει βλέπω. Βλέπω με τους πυρσούς δηλαδή. Ο Αλκυόλος στην τραγωδία του «Άγαμέμνων» θά έμειλει για τον φύλακα που περιέμενε με μεγάλη άγωνία το σήμα της άλώσεως του Ίλιου (έπειρ Ίλιου

πολύς άλκωκε ως φρυκτός άγγέλων πρέπει) και με την άληγμένησταν που πληροφορήθηκε την νίκη των Έλλήνων με διαδοχικές φρυκταριές μέχρι τις Μικήνες.

Αυτό το σύστημα έξακολούθησε σ' όλα τα κατοπινά χρόνια και έξερουμε από την ιστορία ότι το χρησιμοποίησαν οι άρχαιοι πρόγονοι, ο Φίλιππος, οι Βυζαντινοί και στο 21 ο άγωνιστές η φωτιά στις βουνόκορφές της Λακωνίας, της Αρκαδίας, της Αργολιδοκορύνης μέχρι την Άτίκη μεταδόθηκε και το μαντάτο για την ήλξη του Όθωνος στις άκτες της Λακωνίας με τη «Μαδάρα» σκάρη τον Γενάρη του 1833.

Αυτή την παράδοση, με παραλλαγή και συμβολισμό, πήρε η Όμοσπονδία Έθνομικτών Σωματείων και την καθέστωσε κάθε τετράετη.

Βέβαια, ουσιαστικά δέ λέει τίποτε εξ ήθιμο. Για έναν άμωσ που έξερει το πρίγμα, του φέρνει στη σκέψη το παρελθόν, την ιστορία και τη σημερινή μεγάλη ανάπτυξη του τεχνικού πολιτισμού, άσχετα άν ο άνθρώπος είναι ο ίδιος, άν όχι ριζότερος από την παλιά έκείνη εποχή που άναψε φωτιές για να συννενοηται με τους συνανθρώπους του, έχθρους και φίλους.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΕΙΝΑΙ εύλογον το έρώτημα. Γιατί πολλοί και ίδιως χωρικοί σάν έλθον δια της φωτιάς, φοβήθηκαν παραγάγια και ήσαν έτοιμοι ν' άπαύσουν τα ξινάρια και ν' άνέβουν τον άνήφορον.

Απ' ότι διαβάζω... πρσκειται για άναβίωση των παλαιών φρυκταριών.

Στα παλιά χρόνια που δεν υπήρχαν οι άσφαρμοι και τα ήλκωσαν... με τις φωτιές μεταδίδονταν τα νέα, συνήθως κά πολεμικά. Ή έλέγξιν είναι συνήθεια από το φρυκτός που σημαίνει πυρός και από το όρο, που σημαίνει βλέπω. Βλέπω με τους πυρσούς δηλαδή. Ο Αλκυόλος στην τραγωδία του «Άγαμέμνων» θά έμειλει για τον φύλακα που περιέμενε με μεγάλη άγωνία το σήμα της άλώσεως του Ίλιου (έπειρ Ίλιου

πολύς άλκωκε ως φρυκτός άγγέλων πρέπει) και με την άληγμένησταν που πληροφορήθηκε την νίκη των Έλλήνων με διαδοχικές φρυκταριές μέχρι τις Μικήνες.

Αυτό το σύστημα έξακολούθησε σ' όλα τα κατοπινά χρόνια και έξερουμε από την ιστορία ότι το χρησιμοποίησαν οι άρχαιοι πρόγονοι, ο Φίλιππος, οι Βυζαντινοί και στο 21 ο άγωνιστές η φωτιά στις βουνόκορφές της Λακωνίας, της Αρκαδίας, της Αργολιδοκορύνης μέχρι την Άτίκη μεταδόθηκε και το μαντάτο για την ήλξη του Όθωνος στις άκτες της Λακωνίας με τη «Μαδάρα» σκάρη τον Γενάρη του 1833.

Αυτή την παράδοση, με παραλλαγή και συμβολισμό, πήρε η Όμοσπονδία Έθνομικτών Σωματείων και την καθέστωσε κάθε τετράετη.

Βέβαια, ουσιαστικά δέ λέει τίποτε εξ ήθιμο. Για έναν άμωσ που έξερει το πρίγμα, του φέρνει στη σκέψη το παρελθόν, την ιστορία και τη σημερινή μεγάλη ανάπτυξη του τεχνικού πολιτισμού, άσχετα άν ο άνθρώπος είναι ο ίδιος, άν όχι ριζότερος από την παλιά έκείνη εποχή που άναψε φωτιές για να συννενοηται με τους συνανθρώπους του, έχθρους και φίλους.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΕΙΝΑΙ εύλογον το έρώτημα. Γιατί πολλοί και ίδιως χωρικοί σάν έλθον δια της φωτιάς, φοβήθηκαν παραγάγια και ήσαν έτοιμοι ν' άπαύσουν τα ξινάρια και ν' άνέβουν τον άνήφορον.

Απ' ότι διαβάζω... πρσκειται για άναβίωση των παλαιών φρυκταριών.

Στα παλιά χρόνια που δεν υπήρχαν οι άσφαρμοι και τα ήλκωσαν... με τις φωτιές μεταδίδονταν τα νέα, συνήθως κά πολεμικά. Ή έλέγξιν είναι συνήθεια από το φρυκτός που σημαίνει πυρός και από το όρο, που σημαίνει βλέπω. Βλέπω με τους πυρσούς δηλαδή. Ο Αλκυόλος στην τραγωδία του «Άγαμέμνων» θά έμειλει για τον φύλακα που περιέμενε με μεγάλη άγωνία το σήμα της άλώσεως του Ίλιου (έπειρ Ίλιου

πολύς άλκωκε ως φρυκτός άγγέλων πρέπει) και με την άληγμένησταν που πληροφορήθηκε την νίκη των Έλλήνων με διαδοχικές φρυκταριές μέχρι τις Μικήνες.

Αυτό το σύστημα έξακολούθησε σ' όλα τα κατοπινά χρόνια και έξερουμε από την ιστορία ότι το χρησιμοποίησαν οι άρχαιοι πρόγονοι, ο Φίλιππος, οι Βυζαντινοί και στο 21 ο άγωνιστές η φωτιά στις βουνόκορφές της Λακωνίας, της Αρκαδίας, της Αργολιδοκορύνης μέχρι την Άτίκη μεταδόθηκε και το μαντάτο για την ήλξη του Όθωνος στις άκτες της Λακωνίας με τη «Μαδάρα» σκάρη τον Γενάρη του 1833.

Αυτή την παράδοση, με παραλλαγή και συμβολισμό, πήρε η Όμοσπονδία Έθνομικτών Σωματείων και την καθέστωσε κάθε τετράετη.

Βέβαια, ουσιαστικά δέ λέει τίποτε εξ ήθιμο. Για έναν άμωσ που έξερει το πρίγμα, του φέρνει στη σκέψη το παρελθόν, την ιστορία και τη σημερινή μεγάλη ανάπτυξη του τεχνικού πολιτισμού, άσχετα άν ο άνθρώπος είναι ο ίδιος, άν όχι ριζότερος από την παλιά έκείνη εποχή που άναψε φωτιές για να συννενοηται με τους συνανθρώπους του, έχθρους και φίλους.

Ο ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΟΣ

ΕΙΝΑΙ εύλογον το έρώτημα. Γιατί πολλοί και ίδιως χωρικοί σάν έλθον δια της φωτιάς, φοβήθηκαν παραγάγια και ήσαν έτοιμοι ν' άπαύσουν τα ξινάρια και ν' άνέβουν τον άνήφορον.

Απ' ότι διαβάζω... πρσκειται για άναβίωση των παλαιών φρυκταριών.

Στα παλιά